

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 29 stycznia 2019 r.

Pozycja 19

POSTANOWIENIE z dnia 14 listopada 2018 r. Sygn. akt Ts 110/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Rymar,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.W. o zbadanie zgodności:

art. 459 § 1 i art. 344a § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, ze zm.), „w zakresie w jakim nie przewidują możliwości złożenia zażalenia na postanowienie sądu wydanego w trybie art. 344a k.p.k. o odmowie przekazania sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia braków śledztwa albo dochodzenia”, z art. 45 i art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 lipca 2018 r. (data nadania), K.W. (dalej: skarżący) zarzucił art. 459 § 1 i art. 344a § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, ze zm., obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1987, ze zm.; dalej: k.p.k.), „w zakresie w jakim nie przewidują możliwości złożenia zażalenia na postanowienie sądu wydanego w trybie art. 344a k.p.k. o odmowie przekazania sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia braków śledztwa albo dochodzenia”, niezgodność z art. 45 i art. 78 Konstytucji.

2. Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującym stanem faktycznym.

Skarżący, aktem oskarżenia z 7 czerwca 2017 r., został oskarżony o to, że będąc przesłuchiwany w charakterze świadka w toku innego postępowania przygotowawczego, zeznał nieprawdę w ten sposób, iż zaprzeczył, że własnoręcznie złożył podpis o treści „[...]”.

Pismem z 19 lipca 2017 r. skarżący wystąpił do Sądu Rejonowego w P. z wnioskiem o zwrot akt sprawy do prokuratury w celu uzupełnienia materiałów śledztwa. Sąd ten, postanowieniem z 16 listopada 2017 r. (sygn. [...]), nie uwzględnił wniosku, gdyż nie zachodziły przesłanki przewidziane w art. 344a k.p.k., a wszelkie wątpliwości skarżący (jako oskarżony) będzie mógł zgłaszać w toku rozprawy.

Skarżący – 30 listopada 2017 r. – złożył zażalenie na powyższe postanowienie.

Zarządzeniem z 18 grudnia 2017 r., wydanym w toku rozprawy, przewodniczący składu orzekającego odmówił przyjęcia zażalenia jako niedopuszczalnego z mocy ustawy a także złożonego po terminie.

Sąd Okręgowy w P., postanowieniem z 22 lutego 2018 r. (sygn. [...]), utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie, wskazując, że art. 344a § 3 k.p.k. nie przewiduje możliwości zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu o odmowie zwrotu sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia materiałów postępowania przygotowawczego, wobec czego zażalenie było niedopuszczalne z mocy ustawy.

3. Zdaniem skarżącego, brak możliwości zaskarżenia postanowienia Sądu odmawiającego zwrotu sprawy oskarżycielowi publicznemu celem uzupełnienia materiałów postępowania przygotowawczego narusza jego prawo do sądu, prawo do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie, jak również prawo do oczekiwania weryfikacji decyzji przez organ nadrzędny.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W niniejszej sprawie skarżący zakwestionował konstytucyjność art. 459 § 1 i art. 344a § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, ze zm.; dalej: k.p.k.) „w zakresie w jakim nie przewidują możliwości złożenia zażalenia na postanowienie sądu wydanego w trybie art. 344a k.p.k. o odmowie przekazania sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia śledztwa albo dochodzenia”.

Jako wzorce kontroli skarżący wskazał art. 45 oraz art. 78 Konstytucji.

3. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki, warunkujące przekazanie jej do merytorycznej oceny.

3.1. Skargę sporządził adwokat ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu.

3.2. Skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z 22 lutego 2018 r. nie przysługuje żaden zwykły środek zaskarżenia.

3.3. Skarżący dochował terminu wniesienia skargi. Pismem z 11 marca 2018 r. złożył on wniosek o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej. Zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego z 7 maja 2018 r. w sprawie wyznaczenia osoby pełnomocnika zostało doręczone adwokatowi 21 maja 2018 r., ten zaś wniósł analizowaną skargę 12 lipca 2018 r.

3.4. Skarżący określił przedmiot kontroli w rozumieniu art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK, wskazał, jakie konstytucyjne prawa oraz w jaki sposób zostały – jego zdaniem – naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK), a także uzasadnił sformułowane w skardze zarzuty (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p. TK).

4. Z uwagi na to, że skarga konstytucyjna spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p.TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 tej ustawy, to – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – zasadne jest nadanie jej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji.